

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Узз 1/09
04.03.2009. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић, Наде Кљајевић, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости који је поднео АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против пресуде Врховног суда Србије У.бр. 10071/07 од 10.09.2008. године, у предмету утврђивања пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа одржаној дана 04.03.2009. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Врховног суда Србије у Београду У.бр. 10071/07 од 10.09.2008. године одбијена је тужба тужиоца АА, поднета против решења Министарства финансија Републике Србије – Пореска управа – Регионални центар Крагујевац број 01-413-1-00325/2007-3 од 18.10.2007. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије – Пореска управа – Филијала Крушевац број 413-6а/1844А/06 од 20.06.2007. године, а којим је тужиоцу утврђен порез на пренос апсолутних права за непокретну имовину ближе описану у диспозитиву тог решења првостепеног органа и то на основу правноснажног решења Општинског суда у Крушевцу И.бр. 348/2000 и И.бр. 563/2000 од 11.01.2002. године у укупном износу од 140.550,00 динара.

Захтев за заштиту законитости је поднео тужилац – АА и предложио је да суд побијану пресуду преиначи тако што ће тужбу уважити и поништити оспорено решење или да исту пресуду укине и предмет врати суду на поновну одлуку.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд Србије је нашао да је захтев поднет од неовлашћеног лица.

Одредбом члана 20. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) изричито је прописано да против одлуке већа врховног суда у републици чланици захтев за заштиту законитости може поднети само надлежни државни, односно јавни тужилац, ако је том одлуком повређен републички закон, други пропис или општи акт. С обзиром на изричитост наведене одредбе Закона о управним споровима, као и да ниједном другом одредбом истог закона није предвиђено да и друга лица могу поднети захтев за заштиту законитости, по налажењу Врховног суда Србије, не може се сходно применити одредба члана 418. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), према којој уколико јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у роковима предвиђеним законом, странка која је поднела предлог овлашћена је да у року од 30 дана од дана пријема обавештења да јавни тужилац неће изјавити захтев за заштиту законитости и сама изјави овај правни лек.

Са изнетог, како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео тужилац – Мустафић Бобан а не државни односно јавни тужилац, то је захтев поднет од неовлашћеног лица, па је Врховни суд Србије, на основу одредбе члана 47. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана **04.03.2009.** године, Узз.бр.1/09

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

МС